CKD_R

फलमेष्ठ (फल + मेष्ठ) m. der Mangobaum Çabdaé. im ÇKDa. फलमें adj. von फल gapa तृणादि zu P. 4,2,30. m. = पनस Brodfruchtbaum Buaa. zu AK. 2,4,3,41. ÇKDa.

पालसतीपा N. pr. einer Localität (Baltestan nach Aufancht) Verz. d. Oxf. H. 340, a, 30.

पलसंबद्ध (पाल + सं º) m. Ficus glomerata Nicu. Pa.

फलसंभारा (फल + संभार) f. Ficus oppositifolia Nich. Pa.

पलस्थान (पल + स्थान) n. das Sichbefinden in dem Stadium des Genusses der Früchte von Etwas (Gegens. मार्गस्थान): ब्रोतश्चापति ° Bunn. Intr. 291.

फलाझेर (फल + झिर Oel) m. Wallnussbaum Riéan. im ÇKDa. Nica. Pa. फलारुक m. = फलाक Planks, Brett Kathâs. 25, 46. 26, 122. 86, 83. 99. Bláa-Tar. 8, 1704 (N. pr. einer Ortes nach Taoyea).

र्मलकारिन (फल + का॰) adj. Früchte stehlend P. 6,2,79, Sch. फलकारी (फल + का॰) f. Bein. der Kall, einer Form der Durgs, ÇKDa.

দলামন (দলে + হা °) m. die Ankunst der Früchte d. i. die Zeit der Früchte, der Berbst Spr. 3887.

फलाजा (फल + য়ा॰) f. eine Art Musa (काञ्चवृत्ली) Riéan. im ÇKDs. Nich. Ps.

फलाद्न (फल + 🕫 °) m. Papagei H. 1335. — Vgl. फलाशन.

फलाध्यत (फल + श्र°) n. Mimusops Kauki AK. 2,4,2,26.

फलानुबन्ध (फल → श्र॰) m. die Folgen: कर्म॰ Spr. 3675. पूर्वकृत॰ Cit. bei Gold. u. श्रन्बन्ध.

দলাম (দল → স্থম) m. Bambusrohr (mit der Frucht absterbend; vgl. Draup. 3,9) Çabdan. im ÇKDr.

फलाफलिका (von फल → श्रप्पल) f. gaņa शाकपार्थिवादि zu P. 2,1, 69, Vårtt.

फलाबन्ध्य (फल + শ্ব॰) adj. fruchttragend H. 1116. — फलाबन्ध्य. फलाझ (फल + শ্বর) 1) m. eine Art Sauerampfer, Rumex vesicarius. — 2) n. Tamarinde Riéan. im ÇKDn.

দালার্রার্যর (দাল - শ্বর + प°) n. die fünf sauren Früchte: Bergamotte, Orange, Sauerampfer, Tamarinde und Citrone Nieu. Pa. — Vgl. শ্বরার und দাল্যরার.

फलाम्निक (von फल + श्रम्न) adj. woh! mit einer sauren Tamarindenbrühe versehen: मांसानि पक्कानि फलाम्निकानि चुक्रात्तरेणाय च दाउमेन HARIV. 8439.

फलायाषित् f. Heimchen, Grille Wilson. - Vgl. फाउँड्रा.

पिलाहाम (फिल + श्रा) m. ein eingeheyter Fruchtgarten Vaurp. 131.

फलाशन (फल + भ्र³) m. Papagei Taik. 2,5,17. — Vgl. फलादन.

फलाशिन् (फल + श्रा³) adj. von Früchten sich nährend: Vögel Suça. 1,208,10. Affen und Heilige Spr. फलाशी im 3ten Theile.

फलासव (फल + म्रा॰) Decoct von Früchten: पुष्पासवफलासवम् R. 5, 14, 44.

फलास्यि (फल + श्र°) Kokosnuss Nigh. Pa.

पालाकार (पाल + आ) adj. von Früchten sich nährend Soca. 1,208,10. पाल m. ein best. Fisch. = पालाकिन् R'GAV. im ÇKDa. দালিকা (von দলে) f. 1) eine best. Bohnenart (নিত্যালা) Riéan. im ÇKDa. Nice. Pa. — 2) Thespesia populneoides Nice. Pa.

फलित 1) adj. s. u. 2. फल्. — 2) m. Baum (eig. Fruchtbaum) Duau. im ÇKDa. — 3) n. ein best. Parfum, = शैलेप Ráéan.; unter शैलेप steht als Synonym पलित, nicht फलित.

फलितव्य (von फल्) partic. fut. pass. impers.: श्रवश्यं तपसा तेषा फलितव्यम् nothwendig miissen ihre Kastelungen Früchte tragen MBu. 12,12840.

पालिन् (von पाल) 1) adj. a) fruchttragend AK. 2, 4, 1, 7. H. 1116.
Med. n. 95. Halás. 2, 23. ब्रांषि RV. 10, 97, 15. TS. 7, 5, 18, 1. Çañkh.
Grus. 1 22. Pár. Grus. 1, 15. M. 1, 47. R. Gorn. 2, 22, 7. Brahm. P. in
LA. 52, 17. सत्पालिन् (दुम) schöne Früchte tragend Çatr. 1, 281. सर्वस्यपालिनः कुलपुत्रमुखादुमाः Spr. 3758. m. subst. Fruchtbaum MBu. 14.
498. — b) Erwerb davontragend: प्रातिपाणा पालिनं मा कृणातु AV. 3.
15, 4. Nutzen —, Vortheil habend Vop. 23.58. — c) पालिनी पानिः (vgl.
1. पाल् 1.) heisst die durch Betwohnung eines zu starken Mannes beschädigte vagina Suçu. 2, 396, 14. 397, 13. — d) mit einer (eisernen Schol.)
Pfeilspitze versehen Ragu. 7, 42. — 2) f. ेनी N. zweier Schlingpflanzen:

= विशिष्टा AK. 2, 4, 3, 2. Mrd. = प्रिपङ्ग AK. 2, 4, 3, 36. H. 1149.
Med. (wo statt des zweiten पालिनी wohl प्रिपङ्ग zu lesen ist). Halâs. 2, 88. Ratham. 122. Sugr. 2.220, 12. Ragu. 8, 60.

দালিন (wie eben) 1) adj. fruchttragend P. 5.2, 122, Vartt. 5. Vop 7, 32. fg. AK. 2, 4, 4, 7. H. 1116. Halds. 2, 23. Uccval. zu Unides. 2, 49.

— 2) m. Brodfruchtbaum (पनस) Rican. im ÇKDa.

फलीकार् (फल + 1. कर्; vgl. gaṇa उर्पादि zu P. 1.4,61) Körner-früchte reinputzen: ेकोरोति ताउलान् Çat. Ba. 1,1,4,28. 2,4,8,9. 6. 4,8. सुफलीकृत 11,1,5,2. फलीकेर्तवै TBa. 3,2,5,11. 7,6,20. Åçv. Gans. 1,10. 4,9. Kauç. 2. Kāts. Ça. 2,4,22. 24. 4,1,6.

Ten 3,3,9,9. Çâñan. Ba. 18,12. Âçv. Gans. 4,8. Kauç. 14. 42. sg. Buâc. P. 5,3,13. im comp. 9,12.

पालीकार (wie eben) m. pl. dass. Bale. P. 4,9,35.

पालीय adj. von पाल gana उत्कारादि zu P. 4,2,90.

'फलीश (फलिन् + ईश) m. Thespesia populneoides Nigu. Ps.

पाल्य m. eine best. Schlingpflanze Unabin, im ÇKDn.

फलेयकि adj. == पालयकि [ruchttrayend P. 3,2,26. Vop. 26, 18. AK. 2,4,4,6. H. 1116.

फलेयाकि adj. dass. Çardar. im ÇKDr. ंग्राकिन् Wilson in der 21en Auflage.

फलेन्द्र (फल + ३°) m. eine Art Eugenia (राजनम्बू) Buâyapa. im ÇKDu. फलेपाक, ॰पाका und ॰पाकु (फले. loc. von फल, + पा॰) gaņa न्यङ्का दि zu P. 7,3,58.

पत्लेपुष्पा (पाले + पुष्प) f. ein best. kleiner Strauch, = द्रीणपुष्पी सार्वः VAPB. im ÇKDR.

फले हर्ने (फले + ह°) f. Bignonia suaveolens Çînt. 1, 2, Sch. AK. 2, 4, 2, 85.

फलातमा (पल + 3°) f. 1) Weintrauben ohne Kern, Kischmisch (जा-